

Mt 20,1-16a

- 20:1 "Nước Trời giống như chuyện gia chủ kia, vừa tảng sáng đã ra mướn thợ vào làm việc trong vườn nho của mình.
- 20:2 Sau khi đã thỏa thuận với thợ là mỗi ngày một quan tiền, ông sai họ vào vườn nho làm việc.
- 20:3 Khoảng giờ thứ ba, ông lại trở ra, thấy có những người khác ở không, đang đứng ngoài chợ.
- 20:4 Ông cũng bảo họ: "Cả các anh nữa, hãy đi vào vườn nho, tôi sẽ trả cho các anh hợp lẽ công bằng".
- 20:5 Họ liền đi. Khoảng giờ thứ sáu, rồi giờ thứ chín, ông lại trở ra và cũng làm y như vậy.
- 20:6 Khoảng giờ mười một, ông trở ra và thấy còn có những người khác đứng đó, ông nói với họ: "Sao các anh đứng đây suốt ngày không làm gì hết?"
- 20:7 Họ đáp: "Vì không ai mướn chúng tôi". Ông bảo họ: "Cả các anh nữa, hãy đi vào vườn nho!"
- 20:8 Chiều đến, ông chủ vườn nho bảo người quản lý: "Anh gọi thợ lại mà trả công cho họ, bắt đầu từ những người vào làm sau chót tới những người vào làm trước nhất".
- 20:9 Vậy những người mới vào làm lúc giờ mười một tiến lại, và lãnh được mỗi người một quan tiền.
- 20:10 Khi đến lượt những người vào làm trước nhất, họ tưởng sẽ được lãnh nhiều hơn, thế nhưng cũng chỉ lãnh được mỗi người một quan tiền.
- 20:11 Họ vừa lãnh vừa cần nhằn gia chủ:
- 20:12 "Mấy người sau chót này chỉ làm có một giờ, thế mà ông lại coi họ ngang hàng với chúng tôi là những người đã phải làm việc nặng nhọc cả ngày, lại còn bị nắng nôi thiêu đốt".
- 20:13 Ông chủ trả lời cho một người trong bọn họ: "Này bạn, tôi đâu có xử bất công với bạn. Bạn đã chẳng thỏa thuận với tôi là một quan tiền sao?"
- 20:14 Cầm lấy phần của bạn mà đi đi. Còn tôi, tôi muốn cho người vào làm sau chót này cũng được bằng bạn đó.
- 20:15 Chẳng lẽ tôi lại không có quyền tùy ý định đoạt về những gì là của tôi sao? Hay vì thấy tôi tốt bụng, mà bạn đâm ra ghen tức?"
- 20:16 Thế là những kẻ đứng chót sẽ được lên hàng đầu, còn những kẻ đứng đầu sẽ phải xuống hàng chót.

KHÔNG BIẾT DỪNG ĐỒNG HỒ

“Cả các anh nữa, hãy đi vào vườn nho.” (Mt 20,7)

Suy niệm: Vật dụng không thể thiếu trong cuộc sống hằng ngày là cái đồng hồ. Ba cây kim, một dài hai ngắn, cho ta biết được thời giờ để có những sinh hoạt thích hợp. Bài dụ ngôn hôm nay phác họa hình ảnh Thiên Chúa nhân lành qua một chi tiết dí dỏm: có vẻ như Ngài không biết dùng đồng hồ như con người! Các giờ được kể ra (giờ một, ba, sáu, chín, mười một) cho thấy một ông chủ tất bật ra vào để chiêu mộ thợ, bắt kể sáng hay chiều, sớm hay muộn. Ưu tư chính của ông chủ không phải là giờ giấc, nhưng là sợ các người thợ không có công ăn việc làm. Chuyện ông chủ không biết dùng đồng hồ ấy còn rõ ràng hơn nữa khi tính tiền công cho thợ. Người thợ làm từ sáng sớm cũng như người lao động từ năm giờ chiều, đều lãnh lương như nhau: một quan tiền, lương công nhật người Do Thái thời đó. Trả lương như ông chủ này chắc chắn sẽ thua lỗ te tua!

Mời Ban: Bạn đã rút ra kết luận rồi đó: Thiên Chúa chính là người chủ nhân hậu. Ngài sẵn lòng ban tặng ơn cứu độ cho mọi người, được diễn tả qua hình ảnh gọi vào vườn nho và lãnh một quan tiền. Ngài không dùng đồng hồ, một loại thước đo giá trị, công trạng, bởi vì Ngài quá nhân lành.

Chia sẻ: Bạn rút ra bài học gì từ sự kiện Thiên Chúa không biết dùng đồng hồ?

Sống Lời Chúa: Tập không nhìn đồng hồ khi đang cầu nguyện hay tham dự thánh lễ.

Cầu nguyện: *Lạy Chúa Giê-su, cảm tạ Chúa đã dạy cho chúng con biết lòng nhân hậu của Thiên Chúa. Xin cho chúng con biết noi gương bằng đời sống quảng đại với người lân cận. Amen.*